

Αγάπη - Προσφορά - Εθελοντισμός

Γράφει η Μάρω Αχιλλέως, Εκπαιδευτικός, Μέλος Διοικούσας Επιτροπής Ε.Σ.Σ.Ε. Λεμεσού

Ας αφήσουμε τις καρδιές μας να πλημμυρίσουν από αγάπη για τον συνάνθρωπο, ας απλώσουμε το χέρι προς τον πονεμένο, ας πυκνώσουμε τη στρατιά των εθελοντών.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Με αφορμή αυτές τις πρώτες μέρες του Δεκεμβρη (4-11) όπου ο εθελοντισμός βρίσκεται στο αποκορύφωμά του, όπου η προσφορά των εθελοντών μας είναι πολύ εμφανής παντού, γιατί όλα τα σωματεία μας αυτές τις μέρες κινητοποιούνται με πιο μεγάλη ένταση, προσπαθούν να προσφέρουν όσο μπορούν περισσότερο, στο δικό του τομέα το καθένα, ν' αγκαλιάσουν με την αγάπη τους τον κάθε συνάνθρωπο, να στηρίξουν τον κάθε πονεμένο, κάποιες σκέψεις μούρχονται στο μυαλό για τον εθελοντισμό στα... παλιά και τον εθελοντισμό σήμερα. Θα προσπαθήσω να τις εκφράσω στο σύντομο αυτό σημείωμά.

- Στον τόπο μας έχει πολύ βαθιές ρίζες ο εθελοντισμός, το δέντρο του εθελοντισμού ολοένα μεγαλώνει, φουντώνει, απλώνει τα κλαδιά του παντού.

- Δεν υπάρχει κοινωνικό - οικονομικό, ψυχολογικό πρόβλημα, είδος ασθένειας που να μην απασχολεί κάποια ομάδα συνανθρώπων μας εθελοντών.

- Τα σωματεία εθελοντικής πρόνοιας συνεχώς αυξάνονται. Εκεί όπου επισημαίνεται ένα καινούριο πρόβλημα, αμέσως κάποιος εθελοντής ευαισθητοποιούνται, ενώνουν τις δυνάμεις, τις προσπάθειές τους, ιδρύουν σωματείο και αγωνίζονται για την απόβλυσή του.

- Εδώ και πάρα πολλά χρόνια, από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, υπήρχαν κάποια οργανωμένα σύνολα (Φιλόπτωχος, Σύνδεσμος Κυριών, Σύνδεσμος Ευημερίας Τυφλών κλπ) που προσπαθούσαν να προσφέρουν βοήθεια είτε σε φτωχούς είτε σε αρρώστους, δυστυχισμένους και να τους ανακουφίσουν. Συνήθως η βοήθεια τότε ήταν οικονομικής φύσεως κι έτσι τα φιλανθρωπικά σωματεία προσπαθούσαν να εξεύρουν τρόπους, να κάνουν διάφορες δραστηριότητες για εξεύρεση χρημάτων. Το κύριο λοιπόν μέλημα ήταν η οικονομική στήριξη.

- Σήμερα ο εθελοντισμός έχει πάρει μια τελείως διαφορετική μορφή. Το κράτος με τα διάφορα προγράμματα που λειτουργεί έχει λύσει το οικονομικό πρόβλημα σε αρκετά μεγάλο σημείο. Οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας του κράτους έχουν στόχο τη βελτίωση της ποιότητας ζωής, εκτός από την οικονομική στήριξη που παρέχουν δίνουν και ηθική στήριξη, συμπαράσταση στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

- Η ανάπτυξη του εθελοντισμού είναι αναπόσπαστο μέρος της κρατικής, κοινωνικής πρόνοιας. Κανένα κράτος δεν μπορεί από μόνο του να καλύψει όλα τα κοινωνικά προβλήματα. Χρειάζεται εθελοντικές οργανώσεις, οι οποίες με τη σειρά τους συμπληρώνουν την κρατική μέριμνα.

Ο εθελοντισμός σήμερα, όπως έχει αναφερθεί πιο πάνω, είναι ποικιλόμορφος. Ο σημερινός εθελοντής δεν ασχολείται απλώς με το να δίνει οικονομική βοήθεια. Η προσφορά του επεκτείνεται στην ηθική στήριξη, συμπαράσταση. Ο σημερινός εθελοντής έχει προσωπική επαφή με τα άτομα που τον χρειάζονται, κάνει επισκέψεις σε αρρώστους, ανάπηρους, σε ηλικιωμένα άτομα, τους κρατά συντροφιά, τους βοηθά να διεκπεραιώσουν κάποιες δουλειές τους, βοηθά στη διακίνηση τους, διοργανώνει ψυχαγωγικά προγράμματα για διάφορες κατηγορίες ατόμων, ο δάσκαλος εθελοντής βοηθά παιδιά στα μαθήματα ... Συνεχώς ο αριθμός των οικογενειών και προπαντός των παιδιών που χρειάζονται στήριξη μεγαλώνει. Με την αύξηση των διαζυγίων, των διαλυμένων οικογενειών, των μονογονιών, ιδιαίτερα των πτωχών, τα παιδιά έχουν μεγάλη ανάγκη συμπαράστασης.

- Ο εθελοντισμός μπορεί να ξεκινήσει από την παιδική ηλικία, φτάνει τα παιδιά να ενθαρρυνθούν από εμάς τους μεγάλους. Και είναι τόσο πολλά που μπορεί να προσφέρει ένα παιδί. Να επισκεφθεί ένα άρρωστο συμμαθητή του, να τον βοηθήσει στο σχολείο, στα μαθήματα, να φιλοξενήσει

ένα ορφανό, να παίξει μαζί του, να κάνει παρέα με ένα παιδί που έχει ειδικά προβλήματα. Οι «Μικροί Εθελοντές» με τη βοήθεια των μεγάλων διοργανώνουν τόσες εκδηλώσεις, προσφέρουν τόσα πολλά...

- Ο εθελοντισμός είναι τρόπος ζωής. Ο Εθελοντής διαθέτει λίγο από τον πολύτιμο χρόνο του για προσφορά προς το συνάνθρωπο.

Αυτό όμως που παίρνει πιστεύω είναι πιο πολύτιμο. Γιατί...

« Με το να παίρνεις γεμίζουν τα χέρια σου, με το να δίνεις γεμίζει η καρδιά σου »

Ας αφήσουμε λοιπόν τις καρδιές μας ανοιχτές να πλημμυρίσουν από αγάπη για το συνάνθρωπο, από πραγματική αγάπη, από αγάπη που ενώνει τους ανθρώπους, που ενώνει τους λαούς, τον κόσμο. Τότε θα μπορέσουμε να εμπιστευτείται ο ένας τον άλλο, να μπορούμε να νιώθουμε τα προβλήματα του γείτονα, του φίλου, του κάθε συνανθρώπου μας και να του απλώνουμε το χέρι.

Ας πυκνώσουμε τις τάξεις των εθελοντών προσφέροντας τις υπηρεσίες μας είτε σαν μέλη κάποιου οργανωμένου συνόλου, Σωματείου, είτε μέσα από το Σώμα Εθελοντών που λειτουργεί το Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού Λεμεσού.

Ακόμα ας ενθαρρύνουμε τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας να ενταχθούν στο εθελοντικό κίνημα και να βιώσουν τις χαρές του.

Λίγο χρόνο πιστεύω πως ο καθένας μας μπορεί να διαθέσει, φτάνει να υπάρξει αγάπη και θέληση για προσφορά.

